

A szegedi kamara a szegedi felsőipariskola fejlesztését kérte

A szegedi kereskedelmi és iparkamara május végén előterjesztéssel fordult a kultuszminiszterhez és azt kérte, hogy a szegedi állami felsőipariskolában az 1941—42. tanévre további két gépészeti és egy elektrotechnikai osztályt állítsanak fel. A kamara kérelmét azzal indokolta, hogy a szegedi felsőipariskola az elmúlt években is rendkívül nagy látogatottságnak örvendett. Fokozódott az iskola iránti érdeklődés akkor, amikor a gépészeti osztály mellé elektrotechnikai és vegyészetit osztályt állítottak. Az elmúlt év őszén azonban az történt, hogy a felsőipariskolában felvételért jelentkezőknek nagy többségét elutasították. Az elutasítás nemcsak azért történt, mert meglehetősen szigorú felvételi vizsgán a jelentkezők megfelelni nem tudtak, hanem azért is, mert csak rendkívül korlátozott számban vehetett fel az iskola jelentkezőket. Közel 100 jelentkezőt utasítottak el.

Most, amikor a Bácska visszatért, még fokozottabb érdeklődés mutatkozik a Délvidék egyetlen felsőipariskolája iránt. A most felszabadult területek az elszakítás előtt is állandóan Szegedet látogatták. Valószínű, hogy ez a helyzet ki fog alakulni a jövőben, tehát a legközelebb megnyíló iskolaévben is.

A kamara előterjesztését megküldötte az iparügyi miniszterhez és az iparügyi miniszter kamarához intézett leiratában a következőket mondja:

„A kéressel kapcsolatban megjegyzem, hogy a szegedi iskola fejlesztését magam is óvatosan látom. A szegedi állami felsőipariskola fejlesztésével kapcsolatban több ízben tárgyalást folytattam a vallás- és közoktatásügyi miniszter úrral és a tárgyalások eredményeképpen szerveztetett meg a vegyipari középiskolai tagozat, amely a szegedi és környéki ipari pályára törekvő ifjúság ipari képzését jelentősen elősegíti. A felszabadult délvidéki területekről felsőipariskolákba törekvő ifjúság felvételeinek biztosítására vonatkozólag megemlítem, hogy a pécsi fémipari szakiskolánál a jövő tanévben gépészeti és villamosipari felsőipariskolai osztályok kezdik meg működésüket, amelyek a felszabadult délvidéki területekről jelentkező tanulói ifjúság felvételét szintén első fogja segíteni”, — mondja végül az iparügyi miniszter leírata.

FERENC JÓZSEF KESERŰVIZ

Elsőtétítés : este 8 óra 30

A lakóházak és egyéb épületek, valamint a járóművek elsőtétítését pénteken, 18-án 20 óra 30 perckor kell végrehajtani. Az elsőtétítés hajnali 4 óra 5 percig tart.

Minden külön értesítés helyett.

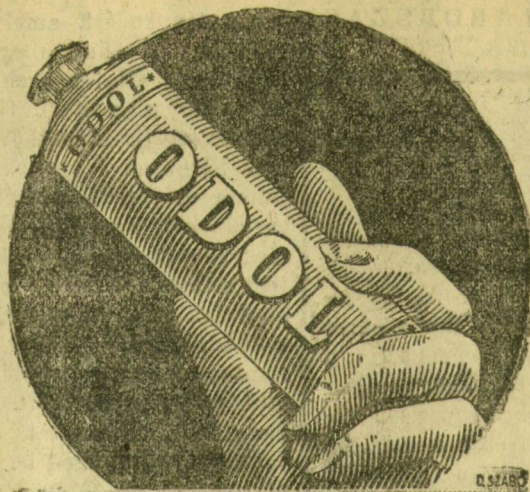
Fájdalommal jelentjük, hogy

Kelen Hugó

52 éves korában elhunyt. Ma, péntek délután 4 órakor temetjük a zsidó temető cinterméből.

A GYASZOLÓ CSALÁD

Részvétlátogatások mellőzését kérjük.

Szép fogait megcsodálják, ha azokat helyesen
apolja. Használja napi
szájápolásához
az ODOL FOGPÉPET

ODOL

1/1 tubus ára P 1.15

1/2 tubus ára P —.74

Munkáslakásokat, bérházakat

építsen a város

az OTI szegedi millióiból

Terveket, megoldást a szociális, egészségvédelmi és városfejlesztési kérdésekre

(A Délmagyarország munkatársától) Nemrég foglalkozott a Délmagyarország azzal a problémával, hogy miért kapcsolódik bele a város gazdasági életébe az OTI Szegeden összegyűlt vagyona? Miért kerülnek az OTI-milliók a budapesti központba s miért nem segítenek megoldáshoz olyan szociális kérdéseket a város életén belül, mint például Budapesten, vagy Pécsen és Debrecenben. Rámutattunk arra, hogy az OTI országos vezetőségében megvan a hajlandóság arra, hogy Szegeden használja fel megfelelő befektetés keretében az öregségi, rokkantsági biztosításból és betegbiztosításból összegyűlt összegeket, azonban konkrét terv hiányában mindeddig nem került sor arra, hogy az OTI-pénz valóban itt töltsse be rendeltetését. Pedig, hogy mennyi megoldásra váró probléma merül fel az OTI-vagyon felhasználhatóságával kapcsolatban, annak illusztrálására elég közölnünk, egy hozzánk érkezett levelet, amelyet egyik olvasónk írt:

Egészséges munkáslakásokat!

„Mint a Délmagyarország régi olvasója, bátorkodom megírni azt — szól a levél —, hogy az Önök lapja által feltett kérdésre, hogy t. i. hová kerül az OTI szegedi pénztárából évi kétfélmillió pengő, feleletet adnak az arra illetékesek. Ez a válasz azonban mindeddig nem látott napvilágot. És sokak nevében hálásan köszönöm, hogy a Délmagyarország foglalkozik ezzel a kérdéssel. Nyolcgyermekes családapa vagyok, két éve keresek Szegeden megfelelő lakást. De bárhol jelenek is meg, amint kiejtem azt a szót, hogy nyolc gyermekem van, akkor már nem is kiadó a lakás. Kénytelen vagyok ilyen körülmények között családommal együtt egy olyan nedves, penészes lakásban meghúzódnom, amelynek veszedelmére helyesen mutatott rá a Délmagyarország cikke. Azt az OTI még nem vette figyelembe, hogy itt, Szegeden a munkáscsaládok a lehetetlen lakáviszonyok miatt a legnagyobb veszedelemnek teszik ki az egészsé-

güket, a gyermekek jövőjét. Az OTI nyissa meg előttünk is a pénztárcáját és adjon kölcsönt a szegénysorsú munkáscsaládoknak is. Nem ingyen kérjük, hanem bizonyos idő múlva történő visszafizetésre, hogy az így kikölcsönzött pénzből mi olyan házat építhessünk, ahol nincs kifogása egyetlen háziúrnak sem a nagy család ellen. Ez igen szociális ténykedés lenne az OTI részéről s ha ezt megtenné, nagyon sok beteg kisgyermek válna egészségesé, sokkal kevesebb lenne a tüdőbajos és sokkal jobbak lennének a jövő kilátásai. Ha pedig ezt ilyen formában nem lehet megoldani, akkor építtessen az OTI munkáslakásokat, ahol emberhez méltó körülmények között, tiszta, egészséges levegőben, napfényben élhetünk a családunkkal együtt.”

Igy szól a levél. Rámutat olyan problémára, amely már régen megoldásra vár Szegeden: a sokgyermekes, szegénysorsú munkáscsaládok lakáskérdésére.

A szegedi építkezések

A háború előtt erőteljes magánépítkezés indult meg Szegeden. Ez egyrészt a tőke vállalkozó kedvére, másrészt pedig arra mutatott rá, hogy volt magántőke. Ha ma megvizsgáljuk a tőkefront lehetőségeit, meg kell állapítani, hogy a nagyméretű, városias építkezés szinte eltűnt Szegedről. A külső területeken kis, család részére elegendő házak épülnek a rendelkezésre álló kisebb tőke eredményeként. Ez magával hozta, hogy a város területe szétterült. Ilyen körülmények között a város betöltötte azt a területet, amely az épülő városnak rendelkezésre állt, holott a nagy árvíz után a Tisza Lajos által felfektetett városépítési tervzet a körtől-tésen belüli területet egymillió lakossal bíró városra kontemplálta.

A külvárosok

A mai Szeged tehát a maga másfélszáz ezer lakosával olyan területen helyezkedik el, amely egymillió lakót is befogadhatna. A városias